lem de Kvindeforeninger her i Landet, der har Kvindens Valgret som Hovedformaal, ikke saa mørke, som man maaske lige straks kunde være tilbøjelig til at mene, thi hverken Dansk Kvindesamfund og ikke heller Kvindevalgretsforeningen har endnu givet deres Mening til Kende paa en fuldgyldig Maade. Den Bestyrelse, som blev valgt i Københavns Kvindevalgretsforening den 28. Oktober, og som er Modstandere af en Sammenslutning, blev nemlig valgt med ca. 150 Stemmer, højt regnet. (Efter Tur fratraadte den tidligere Formand Dr. phil. Anna Hude, Frk. Elisabeth Grundtvig og Dr. med. Eli Møller, men disse tre kom desværre ikke ind i den ny Bestyrelse, da de ikke ønskede Genvalg).

Og den trykte Liste over Delegerede blev sat igennem med ca. 150 Stemmer, ligeledes højt regnet.

Hvad siger de ca. 850 øvrige Medlemmer af Københavns Kvindevalgretsforening, som endnu ikke har tilkendegivet deres Mening om Sammenslutning? Og hvad siger Kvindevalgretsforeningens Medlemmer ude omkring i Landet? Og hvad siger Dansk Kvindesamfunds Medlemmer?

Det var for at fremkalde en Meningstilkendegivelse fra begge Foreningers Medlemmer og for i det Hele at faa Sammenslutningstanken kastet ud til Overvejelse og faa sat en Forhandling i Gang om dette overmaade betydningsfulde Spørgsmaal, at jeg udsendte mit Forslag. Jeg var overbevist om, og det er jeg endnu, at om blot de to Foreningers *Medlemmer* kom i Forbindelse med hverandre til fredelig Forhandling om Samvirken, saa vilde de komme til Forstaaelse og kende hverandre som Medarbejdere i den samme store Sag og for det samme fælles Formaal.

Udsendelsen af mit Forslag fremkaldte en begyndende Meningstilkendegivelse; mange af Kvindevalgretsforeningens Medlemmer, saavel i København som ude omkring i Landet, ønskede at være Medforslagsstillere af Sammenslutningsforslaget, ligesom paa den anden Side mange af Dansk Kvindesamfunds Medlemmer, der (som ikke Medlemmer af Kvindevalgretsforeningen) ikke kunde være Medforslagsstillere, ønskede at støtte Forslaget med deres Underskrift.

Hvorvidt *Flertallet* i begge Foreninger er for eller imod en Sammenslutning kan ikke paa dette Tidspunkt afgøres. Men de, som har tilkendegivet deres Sympathi for en Sammenslutning, og som deler den Anskuelse, at det vil virke skadeligt i Arbejdet for Kvindens Valgret at danne to Landsforeninger med det samme Hovedformaal — splitte og sprede Kræfterne, forvirre Begreberne, mulig betyde en begyndende Partidannelse blandt Kvinderne — de vil ikke lade Sammenslutningstanken falde til Jorden, og naar det Øjeblik kommer, da der gøres Forsøg paa at danne Kvindevalgretsforeninger i de samme Byer eller i de samme Landsogne, hvor der allerede findes Kredse af Dansk Kvindesamfund, eller naar maaske det omvendte forsøges, først da vil Spørgsmaalet om Sammenslutning for Alvor blive brændende.

Jeg skal ikke i denne Artikel komme ind paa en meget vidtløftig Undersøgelse af de Indvendinger, der er fremsat imod Sammenslutningsforslaget, men dog endnu gøre nogle Bemærkninger.

Den Hovedindvending, der er ført i Marken imod Sammenslutningsforslaget, er, som før nævnt, denne, at Dansk Kvindesamfund og Kvindevalgretsforeningen er *uensartede* Foreninger med *forskelligartet Program.*

Til Belysning af denne endnu ikke beviste Paastand hidsætter jeg atter de to Foreningers Loves § 1, hvori deres Program er udtrykt:

„Københavns Kvindevalgretsforening"s Loves § 1 lyder saaledes:

Københavns Kvindevalgretsforenings Formaal er at virke for Kvinders kommunale og politiske Ligestilling med Mænd samt gennem Møder med Foredrag og Diskussion om politiske og sociale Spørgsmaal uddanne dem til Deltagelse i det offentlige Liv.

„Dansk Kvindesamfund"s Fællesloves § 1 lyder saaledes:

Dansk Kvindesamfunds Formaal er at arbejde for Kvinders kommunale og politiske Valgret og Valgbarhed samt at virke til Fremme for Kvindernes almene Udvikling, for deres Uddannelse til selvstændigt Erhverv og for at forbedre deres Stilling i Familie, Samfund og Stat.

I den sunde Fornufts Navn: Er det „uensartede" Formaal, som er udtrykt i disse to Paragrafer?

Den ene Forenings Program kan kaldes *videre* end den andens, men *forskelligartede* kan de dog ikke med Rette kaldes.

Modstandere af Dansk Kvindesamfund ynder at fremstille dette som en Forening, der hovedsagelig beskæftiger sig med at oprette Koge- og Sykursus. Denne Fremgangsmaade beror enten paa en fuldstændig Mangel paa Kendskab til Dansk Kvindesamfunds Arbejde i Fortid og Nutid eller ogsaa paa et ikke meget hæderligt Ønske om at kaste et falsk Lys ind over Dansk Kvindesamfund. Initiativet til Dansk Kvindesamfunds Koge- og Sykursus er taget henholdsvis af Statskonsulent Fru Berg-Nielsen og Frøken Marie Steffensen, lige-